

need, kes maal ellavad, ja kõe Jummasa
teggude seas ühtcuhku likuvad. Agga su-
rem hulg sest ei holi, mis lapsest sadik allati
filma ja otsego jalge ees on. Olemme selle-
pärrast nouuls võtnud, se kord väähhää laies-
malt, ni paljo kui selle ramatokesse kusad
raiad sallivad, maaistikswajaust lomest teie
mele tulletada; et sellegi polest saaksite Jum-
malat ja Õemma suurt vägge, tarkusi ja
heldust kui omma filmaga näggema ja om-
ma kättega katsuma.

I.

Järrelearwaja ja tähhelepannia innimenne
sellest jo Loja au moistab, et, suggude järrele
arwata, rohtusid, vilja, puid, voodsaid ja
muid maaistikswajaid lome ni vägga paljo
Ma peál siggimas on; agga et teine sugu
ikka teisele maad annab egga neil lubba olle
teine teist rõhhuda ehk sutumaks árrahåw-
witada. Sedda mõda kuida iggaühhe lodud
viis tarvitab, Loja temmale ka temma sün-
dimisse maad ja fohta seádnud. Õemma

tarkus ja arm on neid nenda ülle maisma
árrajagaanud, et neid ei pea ühhel maal ehk
kohhal üllesiga olema, egga pea teine Ma
ehk foht neist foggoni ilma jáma. On se-
pärrast neid rohtusid, mis maial ei tahha
lossuda kui párvapaistel ja laggedal; on
neid, mis metsawarjo armastavad; on ni-
suggusi, mis lodud aina wees ehk merresóra
peál ellama; on teisi weel, mis muidmaad
võlgavad, ennesele liwa ehk kruši kaswa-
missee kohhaks árrawallitsedes; on ka neid,
mis sootes, ning neid, mis agga kõrge mäg-
gede otsas siggiwad. Katsu wee ja soorohhud
kuiwa Ma sisse istutada ehk kùlwata, ning
kuiwa Ma rohhud jálle wette ehk soosse:
hukka lähwad mollemad; ehk kui arwaste
ka monni hakkab minnema ja juurduma,
suis sedda polle kuigi kauaks; kidduwad,
mudarwad oinma lodud wiñi, ja kauwad pea-
gi jálle. Nenda kuppolehhed ja vöhhomõõgad
kuiwa muidma ehk linda sees kohhe nártsiwad
ja árrahåbbinewad. Gesammta lugu käes
kui tahhassime oonapuid soosse istutada ehk